Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

# Arrest

**nr. 352 696 van 8 september 2026**
**in de zaak RvV X / II**

**In zake:** **X**

**Gekozen woonplaats:** **ten kantore van advocaat E. TOK**
**Botestraat 152**
**9032 WONDELGEM**

**tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie**

**DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister voor Asiel en Migratie van 24 februari 2026 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: 'RvV-wet').

Gezien de beschikking tot de vaststelling van de kosten van 30 maart 2026 met refertenummer 137515.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 2.44 van de RvV-wet.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 2 juli 2026.

**WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij is van Turkije en bekwam het verblijfsrecht naar aanleiding van haar aanvraag gezinshereniging van 20 december 2023 ingediend in toepassing van artikel 40bis van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 28 juni 2024 werd de verzoekende partij in het bezit gesteld van een F-kaart.

Zij verkreeg het verblijfsrecht als echtgenoot van de Bulgaarse T. A. A., met wie zij zich vestigde.

Op 15 oktober 2025 zijn betrokkenen door de rechtbank van eerste aanleg van Oost-Vlaanderen, afdeling Gent uit de echt gescheiden.
Op 2 oktober 2025 werd de verzoekende partij verzocht haar individuele situatie te schetsen, waarop zij niet is ingegaan.

Op 24 februari 2026 nam de gemachtigde een beslissing waarbij er een einde wordt gesteld aan het verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Dit is de bestreden beslissing en deze is als volgt gemotiveerd:

*"BESLISSING DIE EEN EINDE STELT AAN HET RECHT OP VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN*

*In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:*
*Naam: T.*
*Voorna(a)m(en): A.*
*Nationaliteit Turkije*
*Geboortedatum: (…)1 984*
*Geboorteplaats; Haymana*
*Identificatienummer in het Rijksregister:2 (…)*
*Verblijvende te: (…)*

*Reden van de beslissinq:*

*Betrokkene bekwam het verblijfsrecht naar aanleiding van zijn aanvraag gezinshereniging van 20.12.2023 ingediend in toepassing van artikel 40bis van de wet van 1 5.1 2.1980. Hij werd op 28.06.2024 in het bezit gesteld van een F-kaart. Betrokkene verkreeg het verblijfsrecht als echtgenoot van de Bulgaarse T. A. A. ((…)), met wie hij zich vestigde.*

*Op 15.10.2025 zijn betrokkenen door de rechtbank van eerste aanleg van Oost-Vlaanderen, afdeling Gent uit de echt gescheiden.*

*Overeenkomstig art. 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980 kan daarom het verblijfsrecht van betrokkene beëindigd worden.*

*Om overeenkomstig dit wetsartikel rechtmatig een einde te kunnen stellen aan het verblijf van betrokkene werd hij op 02.10.2025 verzocht zijn individuele situatie toe te lichten zodat kon getoetst worden of hij eventueel toch het verblijfsrecht verder kon uitoefenen. Dit verzoek werd door stad Gent per aangetekende zending betekend op 08/02/025. Betrokkene heeft noch bij de stad, noch rechtstreeks bij DVZ stukken voorgelegd in reactie op onze brief. Bijgevolg zal zijn verblijfsrecht worden afgetoetst aan de in het administratief dossier aanwezige elementen.*

*Wat betreft de uitzonderingsgevallen zoals voorzien in artikel 42quater, §4, 1e lid, 1° tot en met 4° van de wet van 15.12.1980 dient het volgende te worden opgemerkt:*

*Betrokkene voldoet niet aan het geval onder 1°. Hij trad op 13.09.2022 in het huwelijk met de Bulgaarse referentiepersoon en diende op basis van dit huwelijk zijn verblijfsaanvraag in. Blijkens het echtscheidingsvonnis van 15.10.2025 werd de dagvaarding in echtscheiding op 13.06.2025 betekend. Aldus heeft het huwelijk geen drie jaar geduurd tot aan de aanvang van de procedure tot ontbinding van het huwelijk.*

*Bij gebrek aan gemeenschappelijke kinderen, kan gesteld worden dat de uitzonderingsgronden zoals voorzien in art. 42quater, §4, 1e lid, 2° en 3° eveneens niet van toepassing zijn.*
*Wat betreft de elementen die het verblijf zouden rechtvaardigen zoals in 4° omschreven, er kan niet blijken uit de voor de dienst beschikbare gegevens in het dossier dat er sprake zou zijn van een schrijnende situatie waar betrokkene het slachtoffer van is of is geweest. Het is bijgevolg redelijk te concluderen dat art. 42quater, $4, 1e lid, 4° eveneens niet van toepassing is.*

*Betrokkene voldoet aldus aan geen der uitzonderingsregimes voorzien in artikel 42quater, §4 van de vreemdelingenwet.*

*Wat betreft de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling voor de beëindiging van het verblijfsrecht overeenkomstig art. 42quater, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980, dient opgemerkt te worden dat er geen elementen in het dossier zijn terug te vinden waaruit zou moeten blijken dat er enig leeftijdsgebonden probleem bestaat of enig medisch bezwaar is dat het beëindigen van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.*

*Betrokkene kwam op 23.11.2023 aan in België (binnenkomst Schengen via Dusseldorf op dezelfde datum), nu dus iets meer dan twee jaar geleden, wat, gelet op zijn leeftijd (41 jaar), nog een relatief korte termijn is.*

*Gezien betrokkene nog niet zeer lang in België verblijft, is het niet onredelijk te stellen dat hij nog een zekere mate van voeling moet hebben met de Turkse maatschappij, met de taal, de cultuur en de lokale gebruiken aldaar. Betrokken was 39 jaar oud toen hij naar België kwam. Een afwezigheid uit Turkije van twee jaar is dan niet dermate lang dat alle familiale, sociale en culturele banden met het land verdwenen zouden zijn. In ieder geval heeft betrokkene zelf geen elementen doen gelden met betrekking tot de mate waarin hij banden heeft met Turkije dewelke zich zouden verzetten tegen het nemen van de huidige beslissing.*

*Betrokkene bevindt zich in een bijzonder precaire economische situatie. Blijkens informatie verkregen van kruispuntbank sociale zekerheid ontvangt hij sedert oktober 2025 leefloon. De laatste drie maanden (van november 2025 tot januari 2026) bedroeg dat zelfs het volledige leefloon voor een alleenstaande (1 .314,20 euro). Dat betekent dat betrokkene thans niet in staat is om zonder tussenkomst van de Belgische Staat te voorzien in zijn behoeften, hetgeen allerminst noopt tot het behoud van zijn verblijfsrecht.*

*Ook voor wat de sociale of culturele integratie betreft kunnen geen elementen worden gevonden in het dossier die een beletsel zouden kunnen vormen voor het nemen van huidige beslissing. Er zitten bijvoorbeeld ook geen stukken in het dossier waaruit zou kunnen blijken dat betrokkene zich zou hebben ingeschreven voor lessen Nederlands of een inburgeringscursus. Hoewel dat voor familieleden van Unieburgers geen verplichting is, zou zulks toch getuigen van de wil om zich in onze samenleving te integreren. Het kennen van de regiotaal en van de plaatselijke cultuur en gebruiken is immers broodnodig om een menswaardig bestaan te kunnen leiden en om goed te kunnen functioneren in het dagelijkse leven. Op basis van het administratief dossier is het in elk geval redelijk te concluderen dat de mate van integratie in België zeker niet kan opwegen ten opzichte met die in het land van herkomst, en dat deze dan ook geen beletsel kan vormen voor het nemen van huidige beslissing.*

*Betrokkene en de referentiepersoon zijn uit de echt gescheiden. Dat hij sedert 14.01.2026 terug op het domicilieadres van zijn ex-echtgenote staat ingeschreven doet daar geen afbreuk aan. Het louter feit dat twee personen samenwonen houdt nog niet in dat er ook sprake zou zijn van een beschermenswaardig gezinsleven.*
*Betrokkenen kunnen even goed samenwonen om mijnheer de kans te geven om er financieel terug bovenop te komen. Er dient immers herhaald te worden dat betrokkene leefloon ontvangt. Hij beschikt dus slechts over beperkte middelen om in zijn onderhoud te voorzien. Daarbij is huisvesting wellicht de grootste kost. Er kan niet uit het dossier blijken dat betrokkene en zijn ex de relatie terug zouden hebben opgepikt en dat er thans plannen bestaan om opnieuw een duurzame leefgemeenschap op te bouwen.*
*Van minderjarige kinderen met verblijfsrecht in het Rijk is geen sprake.*
*Gezien het administratief dossier en de bovenvernoemde overwegingen lijkt het niet inhumaan het verblijfsrecht van betrokkene heden te beëindigen.*

*Bijgevolg wordt het recht op verblijf van betrokkene beëindigd. Zijn F-kaart dient gesupprimeerd te worden."*

2. Onderzoek van het beroep

In vijf middelen, waarin de verzoekende partij echter verwijst naar grotendeels gelijkaardige argumenten, voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de hoorplicht, van de rechten van verdediging, van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) en van het gelijkheidsbeginsel.
De verzoekende partij licht haar vijf middelen als volgt toe:

*"B. Middelen van het beroep*

*B.1. Eerste middel: schending van art. 42 quater §4, 4° van de Vreemdelingenwet.*

*Verzoeker is het Belgische grondgebied op rechtmatige wijze binnengekomen op 23.11.2023 en werd vervolgens gemachtigd tot verblijf in België op basis van zijn huwelijksrelatie, welke reeds bestond vóór zijn aankomst in België. In de beginfase van het samenleven werd verzoeker echter geconfronteerd met een plots gewijzigde en problematische houding van zijn exechtgenote. Zij eiste dat verzoeker onmiddellijk inkomsten zou genereren, zonder rekening te houden met het feit dat hij zich nog in een noodzakelijke integratie- en opstartfase bevond. Het spreekt voor zich dat een nieuwkomer in België in beginsel tijd dient te krijgen om zich de Nederlandse taal voldoende eigen te maken alvorens hij daadwerkelijk en duurzaam toegang kan vinden tot de arbeidsmarkt. Bovendien vereist diezelfde arbeidsmarkt doorgaans bijkomende*

*vaardigheden, opleiding en professionele competenties om een realistische tewerkstellingskans te kunnen verwerven. Verzoeker werd deze noodzakelijke aanpassingsperiode evenwel niet gegund door zijn ex-echtgenote. Hij werd integendeel onder druk gezet om onmiddellijk financiële bijdragen te leveren, hetgeen in de praktijk moeilijk realiseerbaar was, ondanks herhaalde inspanningen van zijn kant om werk te vinden en zich te integreren. Deze situatie escaleerde vervolgens, waarbij verzoeker geconfronteerd werd met een steeds vijandiger klimaat binnen de relatie, gekenmerkt door agressie, vernederende gedragingen en in bepaalde gevallen zelfs fysieke agressie, met slagen en verwondingen tot gevolg. Hierdoor bevond verzoeker zich in een bijzonder kwetsbare en delicate situatie. (zie STUK 2). Verzoeker heeft deze precaire en schadelijke leefomstandigheden gedurende meer dan twee jaar getolereerd, in de hoop dat de situatie zou stabiliseren. Uiteindelijk werd hij echter door zijn ex-echtgenote gedagvaard voor de familierechtbank met het oog op de ontbinding van het huwelijk.*

*In dit verband beroept verzoeker zich op de uitzondering voorzien in artikel 42quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980, aangezien hij herhaaldelijk het slachtoffer is geweest van feiten van intrafamiliaal geweld. Deze omstandigheden maken dat hij niet kan worden uitgesloten van het behoud van zijn verblijfsrecht.*

*Ter ondersteuning hiervan werd door de spoeddienst van het UZ Gent op 20 maart 2025 bevestigd dat verzoeker effectief slachtoffer is geweest van geweldpleging, met zowel fysieke als psychische gevolgen. Het bestreden besluit houdt evenwel geen rekening met deze relevante feitelijke elementen. Bovendien werd verzoeker niet in de gelegenheid gesteld om zijn standpunt voorafgaand aan de beslissing mondeling of schriftelijk uiteen te zetten, hetgeen een schending inhoudt van de zorgvuldigheidsplicht en het recht op hoor en wederhoor. Door de gepleegde feiten van intrafamiliaal geweld te negeren en geen correcte toepassing te maken van artikel 42quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet, schendt het bestreden besluit zowel de materiële motiveringsplicht als de relevante wettelijke bepalingen.*

*B.2. Tweede middel: Schending van de materiële motiverinsplicht.*

*Verzoeker is van mening dat het door verweerster genomen besluit niet voldoet aan de motiveringsplicht zoals bepaald in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Deze plicht houdt in dat administratieve rechtshandelingen moeten steunen op een correcte en volledige weergave van de relevante feiten.*

*In casu benadrukt verzoeker dat de duur van het huwelijk langer is dan door verweerster wordt voorgehouden, namelijk meer dan twee jaar, rekening houdend met de huwelijksdatum van 13 september 2022. De huwelijksrelatie heeft dus langer geduurd dan verweerster stelt, waardoor verzoeker van oordeel is dat het bestreden besluit gebaseerd is op onjuiste gegevens.*

*Bovendien meent verzoeker dat het intrafamiliaal geweld, waarvoor verschillende bewijzen werden voorgelegd, ten onrechte niet in aanmerking werd genomen. Verzoeker heeft in deze context voldoende attesten van verschillende artsen voorgelegd. Niettemin heeft verweerster deze naast zich neergelegd, waardoor verzoeker de wettelijke uitzondering, zoals voorzien in artikel 42quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet, niet kon genieten.*

*Hieruit volgt ongetwijfeld dat het bestreden besluit de materiële motiveringsplicht schendt.*
*B.3. Derde middel: Schending van art. 6 van het EVRM, zijnde het recht op verdediging.*

*Het bestreden besluit werd genomen zonder afdoende rekening te houden met de concrete feiten van geweldpleging waarvan verzoeker het slachtoffer is geweest.*

*Niettegenstaande deze ernstige en relevante elementen, werd aan verzoeker op geen enkel moment de mogelijkheid geboden om zijn middelen en standpunt naar behoren uiteen te zetten. Nochtans betreft het in dit geval een bijzonder ingrijpende maatregel, waarbij een einde wordt gesteld aan het verblijfsrecht van verzoeker. Een dergelijke beslissing vereist een volledig onderzoek van alle relevante feitelijke omstandigheden, met inbegrip van de oorzaken die hebben geleid tot de beëindiging van de huwelijksrelatie. In het bijzonder diende te worden nagegaan in welke mate de houding en gedragingen van de exechtgenote doorslaggevend zijn geweest in het ontwrichten van deze relatie. Verzoeker werd evenwel op geen enkel ogenblik gehoord, noch door verwerende partij, noch door de bevoegde gemeentelijke migratiediensten van zijn verblijfplaats, en dit ondanks de manifeste problematische en gewelddadige context waarin de relatie zich bevond.*
*Een dergelijk nalaten impliceert een schending van het fundamentele recht van verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord alvorens een nadelige beslissing wordt genomen. Dit beginsel maakt integraal deel uit van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en dient des te meer te worden*

*gerespecteerd in dossiers met zulke verstrekkende gevolgen. Bijgevolg is het bestreden besluit aangetast door een schending van het recht van verdediging.*

*B.4. Vierde middel: schending van het zorgvuldigheidsbeginsel*

*Verzoeker is terecht van oordeel dat verwerende partij zijn dossier niet met de vereiste zorgvuldigheid heeft behandeld. Uit het administratief dossier blijkt immers geenszins dat een daadwerkelijk en concreet onderzoek werd gevoerd naar de feitelijke omstandigheden die hebben geleid tot de ontwrichting van de huwelijksrelatie. Een dergelijke analyse is nochtans essentieel, in het bijzonder in het licht van de aangevoerde elementen van intrafamiliaal geweld. Daarnaast stelt verzoeker vast dat hij tot op heden geen enkele uitnodiging heeft ontvangen om zijn stavingsstukken over te maken met betrekking tot zijn inspanningen tot integratie en toegang tot de arbeidsmarkt. Nochtans heeft verzoeker zich wel degelijk ingespannen om zijn positie op de arbeidsmarkt te verbeteren, ondanks de moeilijke persoonlijke omstandigheden waarin hij verkeerde. Het ontbreken van enige mogelijkheid om deze relevante elementen kenbaar te maken, wijst op een gebrekkige dossierbehandeling en een miskenning van de op verwerende partij rustende zorgvuldigheidsplicht.*

*Des te meer valt op dat verwerende partij in gelijkaardige dossiers wél de mogelijkheid biedt aan betrokkenen om documenten voor te leggen waaruit blijkt dat zij ernstige en daadwerkelijke inspanningen leveren om een duurzame band met de arbeidsmarkt op te bouwen. Door verzoeker deze mogelijkheid te ontzeggen, zonder enige motivering, handelt verwerende partij op inconsistente en mogelijk discriminerende wijze. Een dergelijk verschil in behandeling, dat niet objectief en redelijk wordt verantwoord, is strijdig met het gelijkheidsbeginsel en bevestigt bijkomend het gebrek aan zorgvuldigheid waarmee het bestreden besluit tot stand is gekomen.*

*B.5. Vijfde middel: concrete ondernomen stappen naar een duurzame relatie met de arbeidsmarkt.*

*Verzoeker toont voldoende inzet en ernst om, ondanks zijn beperkte vaardigheden, toe te treden tot de arbeidsmarkt. Via een op maat uitgestippeld traject van de VDAB is verzoeker tewerkgesteld bij een aannemer die keukens en andere installaties plaatst. De zaakvoerder van deze onderneming heeft in een schrijven zijn tevredenheid over verzoeker uitgedrukt. Verzoeker komt thans in aanmerking om deze tewerkstelling verder te zetten, wat hem perspectief biedt op een duurzame integratie in de arbeidsmarkt. (STUK 4)° Dit is echter niet de enige poging van verzoeker om zelfstandig en verantwoordelijk zijn leven te organiseren. Verzoeker heeft ondertussen ook gewerkt bij een grote winkel, (IHLAS IMOBILIA) van meubels en huishoudelijke materialen. (STUK 5 }° Verzoeker is onafgebroken actief op de arbeidsmarkt en voorziet zelfstandig in zijn levensonderhoud. Hij is dan ook niet langer afhankelijk van enige financiële steun van de overheidsdiensten. Dit getuigt van zijn economische integratie en zijn wil om op duurzame wijze deel te nemen aan het maatschappelijk en professioneel leven."*

3.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het beginsel van de rechten van de verdediging, dat de verzoekende partij ook geschonden acht, is in principe niet van toepassing op een administratieve procedure. De rechten van de verdediging in administratiefrechtelijke zaken zijn enkel van toepassing in tuchtzaken, doch niet op zuiver administratiefrechtelijke beslissingen die worden genomen in het raam van de vreemdelingenwet (RvS 3 november 2003, nr. 124.957). De verzoekende partij kan zich niet dienstig op dit beginsel beroepen.

Er kan slechts sprake zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel indien de verzoekende partij met feitelijke en concrete gegevens aantoont dat gelijkaardige situaties ongelijk worden behandeld of gelijke situatie ongelijk. De verzoekende partij brengt geen concrete gegevens aan die een vergelijking inhouden van haar situatie met de situatie van andere vreemdelingen, en die zou aantonen dat personen in een gelijkaardige situatie als zijzelf op een andere wijze werden behandeld. De schending van het gelijkheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

De bestreden beslissing is gegrond op artikel 42quater, § 1, 4° van de Vreemdelingenwet, dat het volgende bepaalt:

*“§ 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :*
*(…)*
*4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer; (…)”*

De verzoekende partij betwist niet dat zij uit de echt gescheiden is. Het motief van de bestreden beslissing dat stelt dat “*Op 15.10.2025 betrokkenen door de rechtbank van eerste aanleg van Oost-Vlaanderen, afdeling Gent uit de echt gescheiden (zijn)”* blijft dus staan. De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij geen toepassing kon maken van artikel 42quater, § 1, 4° van de Vreemdelingenwet om haar verblijf te beëindigen.

Zoals de verwerende partij in de bestreden beslissing verder terecht aanhaalt, blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat aan de verzoekende partij op 2 oktober 2025 een schrijven gericht werd waarin haar werd meegedeeld dat er een onderzoek gevoerd wordt naar het behoud van haar verblijfsrecht, en dat zij wordt uitgenodigd de volgens haar relevante stukken en elementen voor te leggen.

Dit schrijven bevindt zich zoals gezegd in het administratief dossier en vermeldt onder meer het volgende:

*“In het kader van het onderzoek met betrekking tot uw verblijfsrecht volgens artikel 42quater, §1, 4° (van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) en om onze dienst toe te laten om na te gaan of er aan de naleving van de voorwaarden voor de eventuele verdere uitoefening van uw verblijfsrecht is voldaan, vragen wij u overeenkomstig artikel 42quater, §5 nieuwe bewijsdocumenten over te maken.*

*1) Ten eerste dient u bewijzen voor te leggen met betrekking tot artikel 42quater, §1, derde alinea*

*Artikel 42quater, §1, derde alinea stelt dat de minister of zijn gemachtigde bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf rekening dient te houden met ?e duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waain hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong'.*

*In zoverre er humanitaire elementen zijn overeenkomstig artikel 42 quater §1 ,3e alinea van de wet van 15.12.1980 waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier, kunnen deze ook worden voorgelegd. Concreet betreft het elementen inzake de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd,*

*gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.*

*Deze bewijsvoering is vrij.*

*2) Ten tweede dient u - indien u meent hieraan te voldoen - bewijzen voor te leggen met betrekking tot de uitzonderingsvoorwaarden van artikel 42quater §4*

*(…)*

*3) Ten derde dient u - indien u meent te voldoen aan één van bovenstaande uitzonderingsvoorwaarden - aan te tonen te voldoen aan artikel 42quater §4 vijfde alinea*

*(…)*

*U dient binnen de 30 dagen na kennisname van deze brief recente bewijzen voor te leggen die onze dienst in staat stellen bovenstaande elementen te beoordelen.*
*Hoe kan u dit concreet aantonen? (opgelet deze opsomming is niet-limitatief!)*
*- recht van bewaring / omgangsrecht: vb. rechterlijke uitspraak, onderlinge overeenkomst + bewijs dat dit daadwerkelijk werkelijk wordt uitgeoefend*
*- bijzonder schrijnende situaties: vb. medische attesten, PV's, rechterlijke uitspraken, .. . - werknemer: werkgeversattest of arbeidsovereenkomst + loonfiches (m.b.t. de laatste 12 maanden) - zelfstandige: recent bewijs van aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds, dienstig voor een inschrijving in het vreemdelingenregister + recent en volledig uittreksel van de Kruispuntbank van Ondernemingen + bewijs van actuele en regelmatige inkomsten uit deze zelfstandige activiteit beschikbaar voor privé-uitgaven*
*- beschikker van voldoende bestaansmiddelen: recent bewijs van voldoende bestaansmiddelen (vb. bij tewerkstelling in het buitenland: arbeidsovereenkomst + loonfiches (m.b.t. de laatste 12 maanden) / bij zelfstandige activiteit in het buitenland: recent uittreksel handelsregister + bewijs van actuele en regelmatige inkomsten uit deze zelfstandige activiteit beschikbaar voor privé-uitgaven / bij uitkering: attest vanwege de uitbetalende instantie met duidelijke vermelding van de aard en regelmaat van de uitkering) + bewijs van ziektekostenverzekering: vb. geldig inschrijvingsattest mutualiteit*

*4) Ten vierde dient u een recent OCMW-attest voor te leggen, zodat onze dienst zich kan vergewissen van enige steun die u al dan niet tot op heden in België heeft genoten. Het voorgelegde attest dient de bijdragen te vermelden (indien van toepassing) die tot op heden werden uitbetaald, alsook de omstandigheden waarin u steun heeft bekomen.*

*P.S. Voor zover er nog geen uitsluitsel werd gegeven met betrekking tot bovenstaand onderzoek, dient u onze dienst zo spoedig mogelijk op de hoogte te brengen van alle (relevante) wijzigingen van uw situatie. U dient uw dossier te actualiseren tot aan de ontvangst van het resultaat van bovenstaand onderzoek / tot aan de ontvangst van de F+-kaart."*

Dit schrijven werd aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op het door haar opgegeven adres, waarvan het bewijs zich eveneens in het administratief dossier bevindt. De verzoekende partij maakt op geen enkele concrete wijze aannemelijk dat dit niet het geval zou zijn. De verzoekende partij beperkt zich tot de loutere bewering dat zij niet werd gehoord, maar maakt deze loutere bewering helemaal niet aannemelijk. Uit bovenstaande elementen blijkt immers dat zij wel degelijk de kans kreeg haar situatie te duiden en de volgens haar noodzakelijke elementen aan het bestuur voor te leggen. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij dit gedaan heeft voor het nemen van de bestreden beslissing. In het administratief dossier is geen enkel stuk te vinden dat de verzoekende partij zou hebben neergelegd in antwoord op bovenstaand schrijven van de verwerende partij. Aan de hoorplicht is voldaan wanneer de verzoekende partij voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing de mogelijkheid heeft gekregen om haar standpunt kenbaar te maken. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat haar deze kans niet werd geboden. Ze kan haar eigen nalatigheid niet aanwenden om hiermee een schending van de hoorplicht aannemelijk te maken.

Het feit dat de verzoekende partij nu bij haar verzoekschrift stukken in die zin bijbrengt doet aan het voorgaande niets af. De verwerende partij kan bij het nemen van de bestreden beslissing immers enkel rekening houden met de elementen waarvan zij op de hoogte was of moest zijn op dat moment. Alle elementen die de verzoekende partij nu voor het eerst aanhaalt in haar verzoekschrift en die volgens haar zouden wijzen op het feit dat zij haar verblijfsrecht zou moeten behouden omdat zij valt onder één van de in voormeld schrijven aangegeven gronden, zijn dan ook niet dienstig en kunnen niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden. De verzoekende partij heeft ze immers nooit eerder aan de verwerende partij voorgelegd, of maakt minstens niet aannemelijk dat zij dit wel deed. De Raad heeft slechts een annulatiebevoegdheid en dient zich te plaatsen op het moment van de beoordeling door het bestuur om de

wettigheid van de bestreden beslissing te controleren. De Raad heeft geen eigen beoordelingsbevoegdheid en mag de nieuwe voorgelegde stukken niet zelf beoordelen.

Gezien er geen stukken voorlagen die wijzen op een schrijnende situatie waaruit zou kunnen geconcludeerd worden dat de verzoekende partij onder 1 van de uitzonderingsgronden valt, kan een schending van artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet niet weerhouden worden.

Uit bovenstaande bespreking is al gebleken dat de verzoekende partij wel degelijk de mogelijkheid heeft gekregen om haar standpunt te laten gelden, maar dat zij heeft nagelaten van deze mogelijkheid gebruik te maken. De verzoekende partij maakt een schending van haar hoorrecht dan ook niet aannemelijk.

De verzoekende partij houdt voor dat haar huwelijk wel twee jaar geduurd heeft, maar dat is in het kader van de toepasselijke rechtsregels niet relevant, aangezien het moet gaan om een duur van het huwelijk van drie jaar tot aan de aanvang van de procedure tot ontbinding van het huwelijk, en niet van twee jaar zoals de verzoekende partij voorhoudt. In zoverre de verzoekende partij hieruit een schending van de materiële motiveringsplicht afleidt kan zij niet worden gevolgd. In de bestreden beslissing staat enkel dat de verzoekende partij op 13 september 2022 in het huwelijk trad en op basis van dit huwelijk een verblijfsaanvraag indiende, dat er een echtscheidingsvonnis is van 15 oktober 2025, zodat kan vastgesteld worden dat het huwelijk geen drie jaar heeft geduurd tot aan de ontbinding van het huwelijk. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij zich gebaseerd heeft op een foutieve feitenvinding.

De verzoekende partij betwist evenmin de volgende motieven van de bestreden beslissing:

"*Wat betreft de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling voor de beëindiging van het verblijfsrecht overeenkomstig art. 42quater, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980, dient opgemerkt te worden dat er geen elementen in het dossier zijn terug te vinden waaruit zou moeten blijken dat er enig leeftijdsgebonden probleem bestaat of enig medisch bezwaar is dat het beëindigen van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.*

*Betrokkene kwam op 23.11.2023 aan in België (binnenkomst Schengen via Dusseldorf op dezelfde datum), nu dus iets meer dan twee jaar geleden, wat, gelet op zijn leeftijd (41 jaar), nog een relatief korte termijn is.*

*Gezien betrokkene nog niet zeer lang in België verblijft, is het niet onredelijk te stellen dat hij nog een zekere mate van voeling moet hebben met de Turkse maatschappij, met de taal, de cultuur en de lokale gebruiken aldaar. Betrokken was 39 jaar oud toen hij naar België kwam. Een afwezigheid uit Turkije van twee jaar is dan niet dermate lang dat alle familiale, sociale en culturele banden met het land verdwenen zouden zijn. In ieder geval heeft betrokkene zelf geen elementen doen gelden met betrekking tot de mate waarin hij banden heeft met Turkije dewelke zich zouden verzetten tegen het nemen van de huidige beslissing.*

*Betrokkene bevindt zich in een bijzonder precaire economische situatie. Blijkens informatie verkregen van kruispuntbank sociale zekerheid ontvangt hij sedert oktober 2025 leefloon. De laatste drie maanden (van november 2025 tot j sepanuari 2026) bedroeg dat zelfs het volledige leefloon voor een alleenstaande (1 .314,20 euro). Dat betekent dat betrokkene thans niet in staat is om zonder tussenkomst van de Belgische Staat te voorzien in zijn behoeften, hetgeen allerminst noopt tot het behoud van zijn verblijfsrecht.*

*Ook voor wat de sociale of culturele integratie betreft kunnen geen elementen worden gevonden in het dossier die een beletsel zouden kunnen vormen voor het nemen van huidige beslissing. Er zitten bijvoorbeeld ook geen stukken in het dossier waaruit zou kunnen blijken dat betrokkene zich zou hebben ingeschreven voor lessen Nederlands of een inburgeringscursus. Hoewel dat voor familieleden van Unieburgers geen verplichting is, zou zulks toch getuigen van de wil om zich in onze samenleving te integreren. Het kennen van de regiotaal en van de plaatselijke cultuur en gebruiken is immers broodnodig om een menswaardig bestaan te kunnen leiden en om goed te kunnen functioneren in het dagelijkse leven. Op basis van het administratief dossier is het in elk geval redelijk te concluderen dat de mate van integratie in België zeker niet kan opwegen ten opzichte met die in het land van herkomst, en dat deze dan ook geen beletsel kan vormen voor het nemen van huidige beslissing.*

*Betrokkene en de referentiepersoon zijn uit de echt gescheiden. Dat hij sedert 14.01.2026 terug op het domicilieadres van zijn ex-echtgenote staat ingeschreven doet daar geen afbreuk aan. Het louter feit dat twee personen samenwonen houdt nog niet in dat er ook sprake zou zijn van een beschermenswaardig gezinsleven.*
*Betrokkenen kunnen even goed samenwonen om mijnheer de kans te geven om er financieel terug bovenop te komen. Er dient immers herhaald te worden dat betrokkene leefloon ontvangt. Hij beschikt dus slechts over beperkte middelen om in zijn onderhoud te voorzien. Daarbij is huisvesting wellicht de grootste kost. Er*

*kan niet uit het dossier blijken dat betrokkene en zijn ex de relatie terug zouden hebben opgepikt en dat er thans plannen bestaan om opnieuw een duurzame leefgemeenschap op te bouwen.*
*Van minderjarige kinderen met verblijfsrecht in het Rijk is geen sprake.*
*Gezien het administratief dossier en de bovenvernoemde overwegingen lijkt het niet inhumaan het verblijfsrecht van betrokkene heden te beëindigen."*

Deze motieven blijven dan ook overeind.

Wat de aangevoerde schending van artikel 6 van het EVRM betreft merkt de Raad op dat de schending van deze bepaling niet dienstig kan worden aangevoerd. Immers vallen betwistingen in verband met de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen buiten de toepassingssfeer van artikel 6, eerste lid van het EVRM (EHRM 5 oktober 2000, Maaouia/ Frankrijk (GC), nr. 39652/98, CEDH 2000-X; RvS 16 januari 2001, nr. 92 285; J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), Handboek EVRM. Deel 2. Artikelsgewijze commentaar, Antwerpen, Intersentia, 2004, vol I, 409).

In zoverre zij met de schending van de rechten van verdediging alludeert op een schending van het hoorrrecht, kan volstaan worden met te verwijzen naar wat hiervoor werd overwogen.

Waar de verzoekende partij een schending van de zorgvuldigheidsplicht meent te kunnen vaststellen doordat haar niet gevraagd werd om haar situatie op de arbeidsmarkt toe te lichten, kan ook hier verwezen worden naar hetgeen hiervoor werd overwogen. De verzoekende partij heeft wel degelijk de kans gekregen om haar standpunt mee te delen en om stukken bij te brengen zoals onder meer betreffende haar arbeidssituatie. Zij heeft echter nagelaten dit te doen. De zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid geldt evenzeer ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. De vreemdeling moet dus zelf de nodige zorgvuldigheid aan de dag leggen. Het kwam dus aan de verzoekende partij zelf toe om er zich van te vergewissen dat zij de nodige documenten heeft overgemaakt opdat de verwerende partij kan beoordelen of zij nog steeds aan de in casu toepasselijke wettelijke verblijfsvoorwaarden voldoet. De verplichting die op de aanvrager rust, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting (cfr. RvS 28 april 2008, nr. 182.450).

Een schending van het gelijkheidsbeginsel kan evenmin worden aangenomen. Zoals reeds meermaals aangestipt heeft de verzoekende partij wel degelijk de kans gekregen om documenten neer te leggen. Ze maakt geenszins aannemelijk dat zij anders behandeld werd.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het eerste, tweede, derde, vierde en vijfde middel zijn, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

**Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken op acht september tweeduizend zesentwintig door:

| | |
|---|---|
| J. CAMU, | kamervoorzitter, |
| K. VERHEYDEN, | griffier. |
| De griffier, | De voorzitter, |

K. VERHEYDEN J. CAMU